

Lucrarea lui Dumnezeu

9 octombrie 2005

Gili Cârstea

Alarmată de spiritul de împotrivire manifestat față de Waggoner, în timp ce prezenta la amvonul sesiunii din 1888 solia neprihănită a lui Hristos în legătură cu legea, sora White și-a asumat riscul să blocheze o intenție de vot a adunării electivă ca acest subiect să fie interzis. Deși ea nu primise nici o avertizare din partea Domnului că aici se prezintă “începutul” luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul, a sesizat repede că “aici este mare lumină,” așa cum repeta ea ascultând prezentările celor doi soli. Abia mai târziu a înțeles ea, sub călăuzirea îngerului, că la Minneapolis Dumnezeu dorea să pregătească poporul pentru nuntă, pentru ziua ispășirii finale, și că acei doi tineri au fost “soli cu acreditare divină.”

Cu toate acestea, chiar în timpul sesiunii și-a dat seama de problema gravă care afectează pe îngerul bisericii Laodicea. Maladia s-a transmis până în zilele noastre, și ea a adus fiecare generație în vârtejul conflictului din 1888, chiar dacă acest lucru a fost înțeles sau nu. De la un capăt la altul al planului de mântuire, chestiunea majoră a fost reacția poporului lui Dumnezeu la adevăr și lumină nouă.

Iată ce spunea ea în timpul sesiunii din 1888:

“Dumnezeu are de făcut în lumea noastră o lucrare pe care multe minți limitate nu o văd și nu o înțeleg, iar când Dumnezeu descoperă poporului Său adevărul, iar el nu vine în armonie cu propriile lor idei, mulți sunt gata să-l disprețuiască și să-l respingă. Vă implor, fraților, respectați Biblia. Cereți-l stăruitor lui Dumnezeu lumină. Postiți și rugați-vă pe genunchi în odăița voastră. Rugați-L pe Dumnezeu să vă conducă în tot adevărul. Spuneți-L că doriți adevărul așa cum este în Isus. Nu este înțelept ca unii dintre acești tineri să se supună vreunei hotărâri la această întâlnire, unde la ordinea zilei este mai degrabă împotrivirea, decât cercetarea. Scriptura trebuie să fie obiectul vostru de studiu, apoi veți ști că aveți adevărul. Deschideți-vă inima pentru ca Dumnezeu să poată scrie adevărul pe tablele ei” (Ms 15, 1888).

Care este această “lucrare” pe care o are de făcut Dumnezeu în lumea noastră, și pe care “multe minți limitate” nu o văd și nu o înțeleg? Cum reușește Dumnezeu să descopere poporului Său adevărul, care de cele mai multe ori este în conflict cu opinia general acceptată, fără ca oamenii să-l disprețuiască și să-l respingă?

Lucrarea pe care Dumnezeu trebuie să o facă în lumea noastră este conectarea ființelor omenești la izvorul vieții, conexiune ruptă prin decizia primilor noștri părinți în Eden. De la păcatul lui Adam, prima operațiune de conectare a fost în Hristos. El a fost primul în care a fost realizat “scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice,” acela de a locui în fiecare ființă creată. În acest sens este El al doilea Adam, capul noii familii divino-umane, un Templu al lui Dumnezeu prin Duhul.

Acesta era scopul cortului întâlnirii, să fie o pildă despre scopurile lui Dumnezeu cu omenirea. Isaia a spus lămurit că lui Dumnezeu nu I se poate clădi o casă, căci El a ales inima omenească pentru locuință (Is 66:1-2). Ieremia a spus deslușit că legământul cel veșnic stă în “scrierea” legii – care este o transcriere a caracterului lui Dumnezeu – în mintea și inima oamenilor (Ier 31:31-34). Maleahi ne avertizează că venirea Domnului – Solul legământului cel veșnic – în templul Său se va face “deodată,” iar scopul va fi curățirea Miresei de păcatele ei prin conectarea la izvorul vieții (Mal 3:1-3).

Jones a înțeles perfect că “așezarea cortului în mijlocul taberei lui Israel era o ilustrație, o parabolă, o sugerare a adevărului că El va locui în mijlocul fiecărei persoane. “...Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în omul din lăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință” (The Consecrated Way, „That I May Dwell in Them”).

Aceasta este „lucrarea,” și este tot mai vizibilă că cei mai mulți din biserică „nu o văd și nu o înțeleg,” iar atunci când sunt confrunțați cu ea o disprețuiesc și o resping. Cu toate acestea, Scriptura este clară că Dumnezeu va avea în ultima generație un grup de credincioși care vor vedea, vor aprecia și vor beneficia de „lucrarea” prin care oameni vor fi conectați la izvorul vieții, căci ei au „credința lui Isus.”

Fără această credință a sfinților, orice formă de religie este evlavie fără putere.